

РЕШЕНИЕ

№ 2963

гр. София, 16.06.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в публично заседание на 16.05.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Павлова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **1303** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 124 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалба на А. Г. И. срещу З. № ЧР – 01-1 от 21.04.2010 г. на П. на Комисията С. З. № Р – 63 от 03.08.2009 г. на М. С. на О. П. № 1. от З. г.

Жалбоподателят и процесуалният ѝ представител адв. Т излагат съображения за незаконосъобразност на оспорения административен акт, като алтернативно се твърди, че заповедта е нищожна като издадена от некомпетентен орган. Иска отмяната на заповедта и присъждане на направените по делото разноски.

Ответната страна – председателят на Комисията С. З. № Р – 63 от 03.08.2009 г. на М. С. на О. П. № 1. от З. г., не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Ответната страна – министърът на вътрешните работи, чрез процесуалния си представител юрк. С изразява мотивирано писмено становище за неоснователност на жалбата и за законосъобразност на оспорения административен акт.

Административен съд С. град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства по реда на чл. 235, ал. 2 и чл. 236, ал. 2 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със З. № ЧР – 01-3070 от 28.11.2008 г. на министъра на извънредните ситуации, издадена на О. чл. 107, ал. 1, т. 3 от ЗДСл и З. № ЧР -02-49 от 28.11.2008 г. за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“, е прекратено служебното правоотношение с А. И., заемащ длъжността „главен директор“ на Главна дирекция „Национална служба „Гражданска защита“ при МИС, с ранг III младши и длъжностно ниво по

ЕКДА – А4.

С решение № 3461 от 16.03.2010 г. по адм. дело № 14050/2009 г. по описа на Върховния административен съд, V отделение е отменена З. № ЧР – 01-3070 от 28.11.2008 г. на министъра на извънредните ситуации.

Установява се, че въз основа на влязлото в сила решение А. Г. И. е депозирал до министъра на вътрешните работи молба – заявление вх. № ж-3043 от 22.03.2010 г. да бъде възстановен на работа.

Изготвен е протокол № 105-00-17 от 30.03.2010 г., подписан между внд директор на Главна дирекция „Гражданска защита” при М. и А. И., С. който е удостоверено, че лицето се е явило за започване на работа на предишното си работно място на ул. „Н Г” № 30 в сградата на Главна дирекция „Гражданска защита” – М..

До А. Г. И. е изпратено предизвестие рег. № 121-А от 21.04.2010 г., издадено от П. на К. С. З. № Р- 63 от 03.08.2009 г. на МС на О. П. № 1. от 3. г. за прекратяване на служебното му правоотношение на О. чл. 106, ал. 1, т. 1 от ЗДСл.

Със З. рег. № ЧР – 01 от 21.04.2010 г. на председателя на К. С. З. № Р- 63 от 03.08.2009 г. на МС на О. П. № 1. от 3. г. е прекратено служебното правоотношение с А. Г. И. на длъжност „главен директор” на Главна дирекция „Национална служба „Гражданска защита” при Министерство на извънредните ситуации, считано от 30.03.2010 г.

По делото е приет доклад относно отчет на работата по закриване на МИН рег. № 963 от 30.04.2010 г. на директор на дирекция „УКОМП” и П. на Комисията за уреждане на правоотношенията във връзка със закриването на МИС, както и длъжностно разписание рег. № 105-06-146 от 13.01.2010 г. на Главна дирекция „Гражданска защита” – М..

При така установената фактическа обстановка Административен съд С. град направи следните правни изводи:

Видно от данните по делото оспорената З. е връчена на адресата си на 21.04.2011 г., като жалбата на А. Г. И. срещу административния акт е подадена направо пред Върховния административен съд с вх. № 7368 от 04.05.2010 г., което означава, че е спазен 14-дневния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Жалбата е процесуално допустима, като разгледана по същество е и основателна.

С. чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съдът намира, че оспорената З. е нищожна по следните съображения:

С решение на Народното събрание от 27.07.2009 г. за приемане структура на Министерския С. (МС) на Република Б е закрито Министерството на извънредните ситуации (МИС). С ДВ бр. 93 от 24.11.2009 г., в сила от същата дата е приет § 63 от преходни и заключителни разпоредби на закона за М., С. който Министерството на вътрешните работи е правопреемник на активите, пасивите и правата и задълженията на закритото Министерство на извънредните ситуации, както и на документите, които не подлежат на архивиране на ЗНАФ.

С П. № 1. от 3. г. е назначена К. за уреждане на правоотношенията във връзка със закриване на Министерство на извънредните ситуации, като С. чл. 3, т. 3 от П. председателят на Комисията урежда служебните и трудовите правоотношения със

закритото министерство.

Видно от събраните по делото доказателства към момента на закриване на Министерство на извънредните ситуации (МИС) жалбоподателят е във висящо съдебно производство по оспорване на З. № ЧР – 01-3070 от 28.11.2008 г. на министъра на извънредните ситуации, с която на О. чл. 107, ал. 1, т. 3 от ЗДСл и З. № ЧР – 02-49 от 28.11.2008 г. за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение”, е прекратено служебното правоотношение с лицето. С влязло в сила решение № 3461 от 16.03.2010 г. по адм. дело № 14050/2009 г. по описа на Върховния административен съд, петчленен състав е отменена З. № ЧР – 01-3070 от 28.11.2008 г. на министъра на извънредните ситуации. Установява се, че след влизане в сила на съдебния акт на 30.03.2010 г. оспорващият се е явил на работа в сградата на Главна дирекция „Гражданска защита” – М., за което е съставен двустранно подписан протокол – от вид директора на ГД ”Гражданска защита” – М. и жалбоподателят.

Впоследствие е издадена оспорената в рамките на настоящото съдебно производство З. № ЧР – 01 от 21.04.2010 г. от председателя на Комисията С. З. № Р -63 от 03.08.2009 г. на М. С. за прекратяване на служебното правоотношение с жалбоподателя, считано от 30.03.2010 г.

При така установените факти настоящият съдебен състав намира, че компетентен да прекрати служебното правоотношение е министърът на вътрешните работи. Към датата на издаване на заповедта председателят на Комисията, назначена С. З. № Р – 63 от 03.08.2009 г. няма нормативно признати правомощия да прекратява трудовите и служебните правоотношения със служители от закритото МИС. Аргумент в тази насока следва от тълкуването на чл. 4, ал. 1 от П. № 1./2009 г., С. който разходите по изпълнение на постановлението, включително за обезщетения по прекратяване на правоотношения със служители на закритото министерство, са за сметка на бюджета му за 2009 г. От друга страна, по категоричен начин се установява, че след влизането в сила на решението на Върховния административен съд, с което е отменена предходна З. за прекратяване на служебното правоотношение, лицето се е явило на работа при правоприемника на закритото МИС – в Главна дирекция „Гражданска защита” – М., нахождана се в гр. С., ул. „Н Г” № 30. Оспореният административен акт е издаден след явяването и постъпването на работа на жалбоподателя при правоприемника – М., което означава, че по силата на § 63 от ПЗР на ЗМВР единствено компетентен да прекрати служебното правоотношение с оспорващия е министърът на вътрешните работи.

Видно от приетия по делото доклад относно отчет на работата по закриване на МИС рег. № 963 от 30.04.2010 г. една от първостепенните задачи на назначената К. е да се анализират допълнителните функции и задачи, които приема М. и да се предложи проект на структури, които да ги изпълняват, като е взето принципно решение след 25.12.2009 г. функциите и задачите по защита при бедствия и осигуряване на достъп до населението до НССПЕЕН 112 да се изпълняват от две основни структури в М. – ГД „Гражданска защита” и дирекция „Национална система 112”. С. т. 8 от заключенията в доклада дейностите по приемане на състава, активите и пасивите на закритото МИС в М. са организирани със З. на министъра на вътрешните работи рег. № I з-2137 от 24.11.2009 г.; посочено е, че създадената със заповедта К. успява да организира основните дейности до 31.12.2009 г. В т. 7 е посочен периодът на възложените на Комисията С. П. № 1./2009 г. задачи – да организира функционирането на закритото МИС за периода от 01.08 до 31.12.2009 г.

От анализа на съдържанието на доклада относно отчета за дейността на сформиранията

К. и от нормите, съдържащи се в П. № 1./3. г. се налага извода, че след изтичане на сроковете по уреждане на въпросите, свързани с преминаването на активите, пасивите, правата и задълженията на закритото МИС, които следва да се уредят до 31.12.2009 г., председателят на Комисията не разполага с правомощието да издава заповеди за прекратяване на трудови и служебни правоотношения със служители от закритото МИС. От друга страна, обосновава се извода, че дейността, осъществявана от Министерство на извънредните ситуации преминава към структурата на М. – функциите, свързани със защита при бедствия и осигуряване на гражданите на достъп до службите за спешно реагиране чрез Националната система за спешно повикване с единен европейски номер 112, преминават в М.. От доклада е видно, че комисията е предприела действия по утвърждаване на ново длъжностно разписание на М. – направена е съпоставка между общата численост на МИС 2345 души, от които 1702 – в ГД „НС „ГЗ” и 405 – в ГД „НС 112” МИС и между предвижданата нова численост в ГД „ГЗ” – М. – 1768 души и дирекция „НС – 112” – 439 души. С. ЗИД на ЗМВР (обн. ДВ,бр. 93 от 25.12.2009 г.) в чл. 10, т. 7 се предвижда създаването на Главна дирекция „Гражданска защита” и в чл.9, т. 7 – дирекция „Национална система 112”. С. чл. 13 г от ЗМВР(в редакцията преди изм. в сила от 01.01.2011 г.) ГД „Гражданска защита” има териториални звена, като тяхното устройство и дейност се определят в правилника за прилагане на закона. С. описаните в чл. 127 о, ал. 2 от ППЗМВР дейности на ГД „ГЗ” - М. е налице припокриване с функциите, задачите и дейностите, разписани в длъжностната характеристика на жалбоподателя относно заеманата от него длъжност в Министерство на извънредните ситуации. В тази връзка се обосновава извода, че по отношение на заеманата от жалбоподателя длъжност „главен директор на Главна дирекция „Национална служба „Гражданска защита” при МИС” е налице хипотезата на чл. 87 а от ЗДСл при преминаване на дейност от закрыта администрация в друга служебното правоотношение със съответния служител не се прекратява. С оглед наличието и на данни за явяване на лицето на работа в М. – ГД „Гражданска защита” на 30.03.2011 г. се обосновава извода, че материалнокомпетентен да прекрати служебното правоотношение с жалбоподателя е единствено предвиденият в § 63 от ПЗР на ЗИДЗМВР правоприемник на закритото МИС – министъра на вътрешните работи. Към датата на издаване на заповедта назначената със З. на МС К. е приключила с осъществяването на възложените ѝ с П. № 1./2009 г. функции и задачи, доколкото с протокол рег. № I – 8263 от 16.03.2010 г. на председателя на комисията и министъра на вътрешните работи е извършено приемане на материалните активи, пасиви, вземания, задължения и парични наличности на МИС в М.. Нейните функции и задачи са ограничени времево и не съществува законова възможност председателят на комисията да упражнява правото да прекратява служебни правоотношения като орган по назначаването, след като се установява, че са изпълнени и предадени резултатите по организиране на преминаването на активите, пасивите, правата и задълженията на закритото МИС към М. С. § 63 от ПЗР на ЗИДЗМВР.

По тези съображения настоящият съдебен състав намира, че жалбата на А. Г. И. се явява основателна и оспорената З. рег. № 01-1 от 21.04.2010 г. на председателя на К. С. З. № Р – 63 от 03.08.2009 г. на министър-председателя на РБ е издадена от орган, който не разполага с материална компетентност.

При този изход на спора и с оглед направеното от жалбоподателя искане за присъждане на направените по делото разноски Министерство на вътрешните работи следва да бъде осъден да заплати сумата в размер на 500 (петстотин) лева, представляваща заплатено

адвокатско възнаграждение.

Водим от горното, Административен съд С. град, I отделение, IV състав

РЕШИ:

ОБЯВЯВА по жалбата на А. Г. И. нищожността на З. № ЧР- 01-1 от 21.04.2011 г. на председателя на Комисията С. З. № Р – 63 от 03.08.2009 г. на МС на О. П. № 1. от З. г.

ОСЪЖДА Министерство на вътрешните работи да заплати на А. Г. И. направените по делото разноси в размер на сумата от 500 (петстотин) лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението на страните и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ: